

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.12.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że

K. G. (1) jako prezes zarządu (...) Sp. z o. o. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 505,41 zł, w tym na:

- ubezpieczenie zdrowotne za okres: 12.2014 r.

- należność główna 342,41 zł

- odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. 163,00 zł

ogółem 505,41 zł,

A. M. jako prezes zarządu (...) Sp. z o. o. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 228.135,82 zł, w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres: 1.2015 r. - 7.2016 r.

należność główna 93.875,45 zł

odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. 40.320,00 zł

koszty egzekucyjne 5.157,80 zł

ogółem 139.353,25 zł,

- ubezpieczenie zdrowotne za okres: 12.2014 r. - 7.2016 r.

należność główna 53.882,69 zł

odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. 23.136,00 zł

koszty egzekucyjne 2.951,60 zł

ogółem 79.970,29 zł,

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres: 1.2015-7.2016 r.

należność główna 5.894,68 zł

odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. 2.566,00 zł

koszty egzekucyjne 351,60 zł

ogółem 8.812,28 zł,

W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) prowadziła działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) i zatrudniała pracowników. Z tego tytułu była zobowiązana do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Ponieważ Spółka nie wywiązała się z tego obowiązku w sposób prawidłowy, na jej koncie powstało zadłużenie, które na dzień wydania niniejszej decyzji wynosi łącznie 721.628,46 zł, w tym:

1) Na ubezpieczenia społeczne:

-287.339,26 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 1.2013 -12.2016 r.

-139.640,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30.12.2020 r.,

-14.193,97 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

- 220.40 zł- z tytułu kosztów upomnień.

2) Na ubezpieczenie zdrowotne:

- 162.914,66 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 8.2013 r - 12.2016 r.

- 79.908,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30.12.2020 r.,

- 9.367,60 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

- 278.40 zł - z tytułu kosztów upomnień.

3) Na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 17.846,35 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 10.2013 r., 4.2014 r. -12.2016 r.

- 8.618,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30.12.2020 r.,

- 1.030,30 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

- 208,80 zł - z tytułu kosztów upomnień.

4) Na Fundusz Emerytur Pomostowych:

-29,52 zł - z tytułu nie opłaconych składek za miesiąc 2.2014 r.

-16,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30.12.2020 r.,

- 5,60 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

-11,60 zł - z tytułu kosztów upomnień.

W stosunku do spółki prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.. Organ egzekucyjny dokonał zajęcia praw majątkowych stanowiących rachunki bankowe w Banku (...) S.A., (...) Banku (...) S.A., B. (...) T., Banku (...) w W. oraz R. (...) P. Polska. Podjęte przez organ czynności okazały się nieskuteczne, gdyż nie doprowadziły do wyegzekwowania należności. Postanowieniem z 2 lipca 2020 r. Dyrektor I Oddziału ZUS w Ł. umorzył postępowanie egzekucyjne.

Z akt Rejestrowych Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że K. G. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu od 8 października 2014 r. do 31 stycznia 2015 r. A. M. pełnił funkcję prezesa zarządu w okresie od 21 lipiec 2014 r. do 8 października 2014 r., oraz wiceprezesa w okresie od 8 października 2014 r. do 31 stycznia 2015 r. W związku z rezygnacją z funkcji prezesa zarządu przez K. G. (1), Uchwałą Rady Nadzorczej nr (...) z 30 stycznia 2015 r. powołano A. M. z dniem 1 lutego 2015 r. do pełnienia funkcji prezesa zarządu, odwołując go jednocześnie z funkcji wiceprezesa zarządu (...) Sp. z o.o. A. M. zrezygnował z pełnienia funkcji z dniem 13 września 2016 r. Na miejsce A. M. nie powołano nowego prezesa. Spółka zaniechała obowiązek złożenia wniosku o aktualizację wpisu w KRS w zakresie osób uprawnionych do reprezentowania spółki. Postanowieniem Sądu z 29 października 2020 r. A. M. został wykreślony z urzędu z KRS.

W aktach rejestrowych KRS ustalono, że brak jest wniosku o otwarcie likwidacji lub o ogłoszenie upadłości spółki.

W dniu 12 listopada 2020 r. ustalono w Centralnej Bazie Danych Ksiąg Wieczystych, że (...) Sp. z o.o. nie figuruje jako właściciel nieruchomości. Z Centralnej Ewidencji Pojazdów (...) wynika natomiast, że spółka nie figuruje jako właściciel ruchomości.

Zdaniem organu w przedmiotowej sprawie stwierdzono, że zaistniały przesłanki określone w art. 107 i 116 ordynacji podatkowej uzasadniające przeniesienie odpowiedzialności na ww. jako członków zarządu za zobowiązania (...) Sp. z o.o., ponieważ:

- egzekucja wobec ww. Spółki okazała się bezskuteczna,
- w okresie, kiedy powstało wymienione w sentencji zadłużenie ww. pełnili funkcję członków zarządu,
- Spółka nie składała wniosku o ogłoszenie upadłości i otwarcie likwidacji,
- nie wskazano mienia, z którego możliwe byłoby zaspokojenie zobowiązań w znacznej części.

/decyzja k. 45- 47 akt ZUS/

Decyzją z dnia 24.02.2021 zmienił decyzję z dnia 30.12.2020 r. stwierdzając że:

1. K. G. (1) jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. ponosi solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem wraz z wiceprezesem zarządu A. M. za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 505,41 zł, w tym na:

- ubezpieczenie zdrowotne za okres: 12.2014 r.

należność główna 342,41 zł

odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. 163,00 zł

ogółem 505,41 zł,

2. A. M. jako wiceprezes zarządu (...) Sp. z o.o. ponosi solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem wraz z prezesem zarządu K. G. (1) za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 505,41 zł w tym na:

- ubezpieczenie zdrowotne za okres: 12.2014 r.

- należność główna 342,41 zł

- odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. 163,00 zł

Ogółem 505,41 zł,

A. M. jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 227.630,41 zł, w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres: 1.2015 r. - 7.2016 r.

- należność główna 93.875,45 zł

- odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. -40.320,00 zł

koszty egzekucyjne 5.157,80 zł

ogółem 139.353,25 zł,

- ubezpieczenie zdrowotne za okres: 1.2015 r. - 7.2016 r.

należność główna 53.540,28 zł

odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. 22.973,00 zł

koszty egzekucyjne 2.951,60 zł

ogółem 79.464,88 zł,

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres: 1.2015-7.2016 r.

należność główna 5.894,68 zł

odsetki za zwłokę liczone na 30.12.2020 r. 2.566,00 zł

koszty egzekucyjne 351,60 zł

ogółem 8.812,28 zł,

/ decyzja k. 49-50 akt ZUS/

Odwołanie od obu w/w decyzji w całości złożył zarówno K. G. (1) jak i A. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, iż nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

Skarżący podnieśli, iż organ błędnie ustalił, że spółka nie miała majątku, nie można było w określonym okresie wyegzekwować należności składowych od spółki oraz brak było rzeczy ruchomych, należności podlegających zajęciu w czasie prowadzenia egzekucji wobec spółki, zaistniała bezskuteczność egzekucji, wystąpiła potrzeba złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, niezłożenie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki przez członków zarządu nastąpiło z ich winy w konsekwencji czego brak było podstaw do przeniesienia na nich odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

Odwołujący wskazali iż Dyrektor ZUS I Oddział w Ł. nie miał prawa samodzielnie prowadzić postępowania egzekucyjnego wobec spółki. Nie był on uprawniony do prowadzenia egzekucji zatem musiał działać za pośrednictwem organu egzekucyjnego, albo wcale takie postępowanie nie było prowadzone. Organ nie wykazał poza rzekomym zajęciem rachunków bankowych spółki, jakie inne czynności podejmowała w toku postępowania egzekucyjnego. Gołosłownym jest zatem stwierdzenie, że spółka nie miała majątku oraz że zaistniała bezskuteczność egzekucji wobec spółki. Skierowanie jedynie wniosku o zajęcie rachunków bankowych spółki w ocenie odwołujących nie wyczerpuje pełnego prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Nie wiadomo więc na jakiej podstawie organ stwierdził, że spółka jest niewypłacalna nie ma majątku. Nie wiadomo też dlaczego uznał, iż w okresie kadencji odwołujących spółka winna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości i czy była możliwość złożenia takiego wniosku. Na końcu skarżący podnieśli, że logicznym jest także wniosek, że skoro spółka współpracowała w ramach (...) S.A. to jej produkty i usługi były nabywane również przez podmioty zależne, które posiadały szereg należności podlegających zajęciu. Organ nie wykazał by w toku postępowań egzekucyjnych kierował zajęcia wierzytelności do wskazanych spółek w ramach holdingu mimo, że ma szeroką wiedzę z KRS i innych postępowań o istnieniu tej współpracy.

/ odwołanie k. 3-4, k. 11-12 akt VIII U 594/21, odwołanie k. 3-4 i k.11-13 akt VIII U 668/21/

W odpowiedziach na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o ich oddalenie i zasądzenie od wnioskodawców na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji, nadto wskazując na fakt jej zmiany decyzja z 24.02.2021.

/ odpowiedź na odwołanie k. 6-7akt VIII U 594/21, odpowiedź odwołanie k. 6-7 akt VIII U 668/21/

Postanowieniem z dnia 12.03.2019 r. sprawy z ww odwołań zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/ postanowienie k 14 akt VIII U 668/21/

Na rozprawie w dniu 27.10.2021 r. oraz pismem z 26.10.2021 złożonym na ww. rozprawie, ustanowiony w toku procesu pełnomocnik wnioskodawców poparł odwołanie i wniósł o powiadomienie o toczącym się postępowaniu spółki (...) Sp. z o.o. jako zainteresowanego oraz Spółki (...) sp. zo.o. i zobowiązanie wskazanego podmiotu czy jako ubezpieczyciel holdingu, w skład którego wchodziła spółka (...) Sp. z o.o. przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego. Dodatkowo podniósł, że kwoty objęte zaskarżoną decyzją nie odzwierciedlają rzeczywistego stanu zobowiązań płatnika. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania oponując przeciwko powiadomieniu spółki, która nie jest zainteresowanym oraz ubezpieczyciela.

/ stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 27.10.2021 r. 00:02:50 -00:12:53/

Postanowieniem z dnia 23.03.2022 r. Sąd na podstawie art. 477¹¹ § 2 kpc wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (...) sp. zo.o.

/ postanowienie k. 58/

Pismem z dnia 12.04.2022 r. pełnomocnik wnioskodawców podtrzymał swoje stanowisko w sprawie dodatkowo argumentując, że skarżone decyzje o przeniesieniu odpowiedzialności solidarnej na wnioskodawców za zobowiązania składkowe płatnika w zakresie należności objętych okresem od 12.2014 do 11.2015 zostały wydane po upływie terminu wynikającego z art. 118 § 1 OP w zw. za art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych tj po upływie 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość płatnika. Decyzje pierwotnie wdane z dniem 30.12.2020 r. zostały następnie zmienione decyzją z dnia 24.02.2021 r. a zatem ostateczność ich wydania nastąpiła dopiero w tej dacie co powoduje że wskazane w nich zobowiązania płatnika za okres 12.2014 – 11.2015 zostały objęte pomimo upływu 5 lat od końca roku kalendarzowego w którym stały się wymagalne (składka za miesiąc 11.2015 płatna do 16.12.2015). W ocenie skarżącego bez wpływu na powyższe jest prowadzenie egzekucji wobec spółki, ponieważ przedawnienie prawa do wydania decyzji orzekającej o odpowiedzialności osoby trzeciej art. 118 op odróżnić należy od przedawnienia samego zobowiązania podatkowego o którym mowa w art. 70 § 1 op. a nadto jak wynika z art. 31 ustawy o systemie, art. 70 § 1 op. nie stosuje się w postępowaniach prowadzonych przez ZUS (wyr SN z 10.03.2010 II U 303/09 wyrok NSA z 5.08.2020 (...))

/ pismo k. 85-86/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) prowadziła działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) od 7.05.2008 r. – data wpisu w KRS. Przedmiotem działalności była m.in. produkcja łożysk i kół zębatach, przekładni zębatach i elementów napędowych.

/ bezsporne odpis KRS k. 66-80 , k. 118-122 oraz w k. 1-10 akt ZUS dot. K. G., kopia akt Rejestrowych Krajowego Rejestru Sądowego k. 11-30 akt ZUS dot. K. G., nadto wskazane dokumenty także w katach ZUS dot. A. M. /

Spółka zatrudniła pracowników. Z tego tytułu była zobowiązana do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

/ bezsporne /

Spółka nie wywiązała się z tego obowiązku w sposób prawidłowy, na jej koncie powstało zadłużenie, które na dzień wydania zaskarżonej decyzji z dnia 30.12.2020 r. wyniosło łącznie 721.628,46 zł, w tym:

1) Na ubezpieczenia społeczne:

-287.339,26 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 1.2013 -12.2016 r.

-139.640,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30.12.2020 r.,

-14.193,97 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

- 220.40 zł- z tytułu kosztów upomnień.

2) Na ubezpieczenie zdrowotne:

- 162.914,66 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 8.2013 r - 12.2016 r.

- 79.908,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30.12.2020 r.,

- 9.367,60 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

- 278.40 zł - z tytułu kosztów upomnień.

3) Na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 17.846,35 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 10.2013 r., 4.2014 r. -12.2016 r.

- 8.618,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30.12.2020 r.,

- 1.030,30 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

- 208,80 zł - z tytułu kosztów upomnień.

4) Na Fundusz Emerytur Pomostowych:

-29,52 zł - z tytułu nie opłaconych składek za miesiąc 2.2014 r.

-16,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30.12.2020 r.,

- 5,60 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

-11,60 zł - z tytułu kosztów upomnień.

/ wydruk przeglądu należności k. 37-42 akt ZUS dot K. G. nadto wskazane dokumenty także w katach ZUS dot. A. M. pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości i ekonomiki przedsiębiorstw A. G. k. 239- 263/

K. G. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu ww spółki od 8 października 2014 r. do 31 stycznia 2015 r. A. M. pełnił funkcję prezesa zarządu w okresie od 21 lipiec 2014 r. do 8 października 2014 r., oraz wiceprezesa w okresie od 8 października 2014 r. do 31 stycznia 2015 r. W związku z rezygnacją z funkcji prezesa zarządu przez K. G. (1), Uchwałą Rady Nadzorczej nr (...) z 30 stycznia 2015 r. powołano A. M. z dniem 1 lutego 2015 r. do pełnienia funkcji prezesa zarządu, odwołując go jednocześnie z funkcji wiceprezesa zarządu (...) Sp. z o.o. A. M. zrezygnował z pełnienia funkcji z dniem 13 września 2016 r. Na miejsce A. M. nie powołano nowego prezesa. Spółka zaniechała obowiązek złożenia wniosku o aktualizację wpisu w KRS w zakresie osób uprawnionych do reprezentowania spółki. Postanowieniem Sądu z 29 października 2020 r. A. M. został wykreślony z urzędu z KRS.

/ odpis KRS k. 66-80, kopia akt Rejestrowych Krajowego Rejestru Sądowego k. 11-30 akt ZUS dot K. G. nadto wskazane dokumenty także w katach ZUS dot . A. M., zeznania wnioskodawców – e – prot. z dnia 20.06.2023 r 00:12:51, 00:20:47/ /

Zaległości w spłacie zobowiązań wobec ZUS spółka miała poczynając od stycznia 2013 r. z tytułu nieopłaconych składek na FUS z datą wymagalności na 15.02.2013 zadłużenie spółki z tytułu nieopłaconych składek powiększało się z każdym miesiącem aż do 16.01.2017 r. Oznacza to, że spółka w sposób trwały zaniechała regulowania zobowiązań wobec ZUS od 2013. Postępowanie egzekucyjne ZUS umorzył z uwagi na brak prowadzenia skutecznej egzekucji z powodu braku środków na koncie spółki. W rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28.02.2003 prawo upadłościowe i naprawcze przesłanki do ogłoszenia upadłości w ujęciu płynnościowym wystąpiły w 2013 r. gdzie według wykazu nieuregulowanych zobowiązań wobec ZUS wykazano zaległości za zobowiązania i odsetki od nieterminowej spłaty zobowiązań od 15 lutego 2013 r. Termin spełnienia przesłanek do ogłoszenia upadłości przypada na 15.02.2013 r.

Analiza wyników bilansowych za lata 2012-2014 nie potwierdza występowania okoliczności wyczerpujących warunki art. 11 ust 2 ustawy z dnia 28.02.2002 Prawo upadłościowe i naprawcze do ogłoszenia upadłości tj. w ujęciu zadłużeniowym. Dowodem na powyższe jest występowanie w latach 2010 -2014 dodatnich kapitałów własnych, co oznacza że wartość ewidencyjna aktywów firmy była wyższa niż poziom jej zadłużenia. Należy jednak zwrócić uwagę na wyraźną dynamikę spadkową zarówno przychodów ze sprzedaży jak i osiągniętych corocznie strat. Co prawda brak jest sprawozdań finansowych i bilansu firmy za rok 2015 jednak na podstawie przeprowadzonej analizy i sytuacji wynikającej z dalszych losów firmy można stwierdzić , z całą pewnością że przesłanki do ogłoszenia upadłości w ww ujęciu wystąpiły w 2015 r.

Z danych bilansowych spółki wynika, że do końca 2014 r. spółka posiadała wystarczające środki do sfinansowania kosztów postępowania upadłościowego. Majątek spółki w okresie do końca 2014 r. był też wystarczający do pokrycia należności ZUS. Analiza sprawozdań finansowych nie wynika, że w spółce rozważano konieczność ogłoszenia upadłości. Niemniej jednak w tym samym czasie prowadzone było postępowanie egzekucyjne w stosunku do spółki, które nie doprowadziło do zaspokojenia należności ZUS.

/ wydruk przeglądu stany należności w aktach egzekucyjnych załączonych do pisma k. 55, dokumentacja finansowa k. 158- 235 pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości i ekonomiki przedsiębiorstw A. G. k. 239- 263/

W stosunku do spółki od 08.2013 do 07.2020 prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.. Organ egzekucyjny Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. dokonał zajęcia praw majątkowych stanowiących rachunki bankowe w Banku (...) S.A., (...) Banku (...) S.A., B. (...) T., Banku (...) w W. oraz R. (...) P. Polska. Podjęte przez organ czynności okazały się nieskuteczne, gdyż nie doprowadziły do wyegzekwowania należności. Postanowieniem z 2 lipca 2020 r. Dyrektor I Oddziału ZUS w Ł. umorzył postępowanie egzekucyjne.

/ postanowienie z 2.07.2020 r. k. 32 akt ZUS dot K. G. nadto wskazane dokumenty także w katach ZUS dot . A. M., akta egzekucyjne załączone do pisma k. 55 pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości i ekonomiki przedsiębiorstw A. G. k. 239- 263/

W świetle informacji z dnia 4.04.2022 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. prowadził i nadal prowadzi postępowanie egzekucyjne wobec (...) Sp. z o.o. na podstawie ok 40 tytułów wykonawczych, które wpłynęły do organu egzekucyjnego w okresie od 1 lipca 2014 do 30 czerwca 2016 .Postępowania egzekucyjne wszczęto na podstawie wniosków różnych wierzycieli tj Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. , PFRON , Państwowej Inspekcji Pracy. Na dzień 4.04.2022 r. aktywnych tj wymagalnych tytułów wykonawczych które wpłynęły w ww okresie jest 17. Pozostałe tytuły zostały uregulowane zapłacone. W badanym okresie od 1.07.2014 do 30.06.2016 uzyskano od zobowiązanej spółki 652.318,96 zł w drodze realizacji zajęć innych wierzytelności pieniężnych (kontrahenci spółki), realizacji zajęć rachunków bankowych prowadzonych na rzecz spółki, wpłat własnych zobowiązanego do organu egzekucyjnego, wpłat spółki do wierzyciela. Dalsze działania były nieskuteczne.

/ pismo k. 83, pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości i ekonomiki przedsiębiorstw A. G. k. 239- 263 akta egzekucyjne załączone do pisma k. 55 /

W toku prowadzonej egzekucji uzyskano kwotę 652.318,96 zł. Z analizy sprawozdań wynika znaczna część aktywów w postaci należności (II stopień płynności) miała status należności przeterminowanych co wskazuje na trudności z ich wyegzekwowaniem. To prowadzi do wniosku, że pomimo dość wysokiego salda należności występowały trudności z ich wyegzekwowaniem nawet poprzez działania egzekucyjne prowadzone przez Urząd skarbowy. Rok 2015 był krytyczny, jeśli chodzi o negatywne skutki ekonomiczne prowadzonej przez spółkę działalności więc tym samym wątpliwe były możliwości prowadzenia bardziej skutecznej egzekucji. Dokumentacja ZUS w wystarczający sposób obrazuje stany zadłużenia od 2013 do 2017 r, w prezentowanych zestawieniach kwoty spłaconych zobowiązań zostały uwzględniane. Dostarczenie ewentualnie dalszych dokumentów na pewno nie zmieni ogólnej oceny a jedynie może prowadzić do bardziej korzystnych ustaleń dla wnioskodawcy.

/pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości i ekonomiki przedsiębiorstw A. G. k. 239- 263, opinia uzupełniająca – k. 278 – 281, akta egzekucyjne załączone do pisma k. 55 /

Spółka nie składała wniosku o otwarcie likwidacji lub o ogłoszenie upadłości spółki.

/kopia akt Rejestrowych Krajowego Rejestru Sądowego k. 11-30 akt ZUS dot K. G. nadto wskazane dokumenty także w katach ZUS dot . A. M. pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości i ekonomiki przedsiębiorstw A. G. k. 239-263/

Na dzień 12 listopada 2020 r., (...) Sp. z o.o. nie figuruje jako właściciel nieruchomości w Centralnej Bazie Danych Ksiąg Wieczystych. Wskazana spółka nie figurowała też jako właściciel ruchomości w Centralnej Ewidencji Pojazdów (...).

/ bezsporne/

Opisany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o niekwestionowane dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych w tym akt egzekucyjnych, w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i ekonomiki przedsiębiorstw, a także częściowo w oparciu o zeznania wnioskodawców K. G. (1) i A. M.

Sąd Okręgowy nie dał wiary zeznaniom wnioskodawców w zakresie w jakim twierdzili, że w okresie pełnienia przez nich funkcji członka zarządu nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające złożenie wniosku o upadłość, gdyż spółka posiadała środki finansowe mienie i wierzytelności pozwalające na regulowanie zobowiązań w tym wobec ZUS. Nadto w zakresie w jakim podnosili, że nie została wykazana bezskuteczność egzekucji z uwagi na te same okoliczności. Jak wynika bowiem z treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, opinii biegłego jak i samych wyjaśnień wnioskodawców w okresie działalności spółki występowały okresy utraty płynności finansowej, które trwale wpłynęły na zdolność regulowania przez nią zobowiązań. Bezspornym było również to, iż spółka należności z tytułu składek na rzecz ZUS od 15.02.2013 r. nie regulowała. Natomiast okoliczność, iż spółka posiadała określony majątek, sama w sobie nie oznacza, iż żądanie odwołania jest uzasadnione. Okoliczność ta pozostaje bowiem bez wpływu na fakt istnienia upadłości w ujęciu płynnościowym skoro firma trwale nie regulowała zobowiązań w stosunku do ZUS. Nieuprawnionymi są też twierdzenia co do istnienia realnego majątku spółki i możliwości kierowania do niego egzekucji. Podnieść należy iż w wyniku prowadzonej w okresie od 1.07.2014 do 30.06.2016 przez US egzekucji uzyskano od zobowiązanej spółki 652.318,96 zł w drodze realizacji zajęć innych wierzytelności pieniężnych (kontrahenci spółki), realizacji zajęć rachunków bankowych prowadzonych na rzecz spółki, wpłat własnych zobowiązanego do organu egzekucyjnego, wpłat spółki do wierzyciela. Dalsze działania były nieskuteczne. Spółka ani wnioskodawcy nie wskazywali zaś na jakiegokolwiek inny majątek lub konkretne wierzytelności klientów, z których można by przeprowadzić egzekucję.

Powołany przez Sąd biegły w dziedzinie rachunkowości A. G. miał za zadanie m.in. ustalenie od kiedy wystąpiły przesłanki do ogłoszenia upadłości spółki (...) Sp. z o.o., od jakiej daty sytuacja finansowa spółki uzasadniała

zgłoszenie skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości, a od jakiej daty majątek spółki nie wystarczyłby nawet na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Biegły miał też wypowiedzieć się co do istnienia mienia, które pozwalałoby na pokrycie zobowiązań w postępowaniu egzekucyjnym.

Wydając opinię biegły dysponował dostępnymi danymi bilansowymi za lata 2010-2014. Po ich analizie biegły określił, że choć niewypłacalność w ujęciu zadłużeniowym przy uwzględnieniu ww dokumentacji ostatecznie nie występowała, niewypłacalność w ujęciu płynnościowym wystąpiła już od 15.02.2013 r. Biegły po analizie ww dokumentacji jak i akt egzekucyjnych wskazał też, iż brak było mienia, z którego organy egzekucyjne mogłyby uzyskać zaspokojenie należności ZUS, Spółka nie wskazywała także żadnych wierzytelności kontrahentów czy majątku trwałego, z których egzekucję można by było przeprowadzić. Także po wydaniu zaskarżonej decyzji nie wskazano żadnego mienia, które pozwalałoby na pokrycie należności składkowych.

W ocenie Sądu opinia złożona przez biegłego z zakresu rachunkowości stanowi w pełni wiarygodne źródło dowodowe. Jest ona pełna i jasna, nie zawiera sprzeczności ani uchybień, które pozbawiałyby ją wartości dowodowej. Ponadto znamionym jest, iż biegły w opinii uzupełniającej wyczerpująco odniósł się do zastrzeżeń składanych przez wnioskodawców. Sąd ma na uwadze, iż wnioskodawcy nadal nie zgadzali się z wnioskami z niej wynikającymi co do faktu niewypłacalności spółki w ujęciu zadłużeniowym nadto w toku procesu kwestionowali wielkość ustalonych przez ZUS zobowiązań. Sąd ocenił jednak, iż wnioski opinii biegłego mają pełne pokrycie w złożonej w procesie dokumentacji. Nadto wskazać należy, iż twierdzenia wnioskodawców wskazujące na nieprawidłowe wyliczenie zadłużenia nie zostały wsparte żadnymi konkretnymi zarzutami (popartymi dowodami opłaty składek), zaś kwoty zadłużenia ustalone przez ZUS wynikają z przeglądu stanu należności w aktach egzekucyjnych – co także potwierdził biegły, który ostatecznie wskazał, że załączone do akt dokumenty są wystarczające do wydania opinii i uwzględniają kwoty spłaconych zobowiązań /k.284/, konkludując, że dostarczenie ewentualnie dalszych dokumentów nie zmieni ogólnej oceny, a jedynie może prowadzić do bardziej niekorzystnych ustaleń dla wnioskodawców. Co do zaś wartości posiadanego przez spółkę majątku, z którego miała być prowadzona egzekucja lub który miał pozwalać na pokrycie zadłużenia już po dniu wydania zaskarżonej decyzji, podnieść należy iż twierdzenia wnioskodawców w tej materii pozostają gołosłownymi. Co wynika z dokumentów zgromadzonych w procesie i opinii biegłego organ egzekucyjny prowadził egzekucję nie tylko z rachunków bankowych lecz także w drodze realizacji zajęć innych wierzytelności pieniężnych (kontrahenci spółki), wpłat własnych zobowiązanego do organu egzekucyjnego, wpłat spółki do wierzyciela. Dalsze działania były nieskuteczne. Spółka ani wnioskodawcy nie wskazywali organom egzekucyjnym żadnego innego majątku, z którego można by uzyskać środki na pokrycie należności. Zarzuty zatem, iż egzekucja nie była bezskuteczna, bo miała ograniczony charakter w świetle wskazanych dowodów nie mogą się ostać.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawców nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1009) składki na ubezpieczenia emerytalne:

- 1) pracowników,
- 2) osób wykonujących pracę nakładczą,
- 3) członków spółdzielni,
- 4) zleceniobiorców,
- 5) posłów i senatorów,
- 6) stypendystów sportowych,
- 7) pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej,

8) osób wykonujących odpłatnie pracę, na podstawie skierowania do pracy, w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania,

9) osób współpracujących ze zleceniobiorcami,

10) funkcjonariuszy Służby Celnej,

11) osób odbywających służbę zastępczą

- finansują z własnych środków, w równych częściach, ubezpieczeni i płatnicy składek.

Stosownie do art. 17 ust. 1 przytoczonej ustawy składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1-3, 5, 6 i 9-12, obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.

Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych Dz.U. z 2022 r. poz. 2561 t.j. za osobę pozostającą w stosunku pracy lub w stosunku służbowym składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza pracodawca, a w razie wypłaty świadczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, podmiot zobowiązany do wypłaty tych świadczeń.

Stosownie natomiast do treści art. 104 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 690) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają pracodawcy.

W myśl art. 108 § 1 ordynacji podatkowej (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 t.j.) w związku z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji.

Z mocy art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio wyszczególnione w przepisie art. 31 przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Zastosowanie do należności z tytułu składek, z mocy art. 31, ma m.in. przepis art. 116 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) a w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2016 r. we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2020 r. poz. 814) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W myśl art. 116 § 2 odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. Przepisy § 1-3, w myśl § 4, stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub wspólnika spółki w organizacji.

Przepis opisany powyżej stanowi wyjątek od zasady, że spółka kapitałowa odpowiada za swoje zobowiązania jedynie własnym majątkiem, inne zaś podmioty, w szczególności udziałowcy (akcjonariusze) czy też władze spółki takiej odpowiedzialności nie ponoszą. W tym kontekście przepisy szczególne statuujące tego rodzaju wyjątkową odpowiedzialność winny być wykładane w sposób rygorystycznie ścisły, który nie prowadzi do rozszerzenia odpowiedzialności poza ramy przesłanek ustawowych.

Odpowiedzialność członków zarządu określona w §1, obejmuje zaległości składkowe z tytułu zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu.

Natomiast zgodnie z art. 107 §1 i 2 pkt 2 i 4 cytowanej ustawy Ordynacja podatkowa odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości z tytułu składek wynikające z prowadzenia działalności i odsetki za zwłokę oraz koszty egzekucyjne.

Z analizy treści przepisu art. 116 wynika, iż przesłankami odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki z o.o. jest ustalenie, że (1) zaległości składkowe powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu przez daną osobę, że (2) egzekucja do majątku spółki okazała się bezskuteczna w całości lub w części oraz że (3) nie zaistniały żadne okoliczności zwalniające tej osoby od odpowiedzialności.

Do orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu Spółki za zobowiązania składkowe organ rentowy jest obowiązany wykazać jedynie okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w zaległość składkową spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko Spółce, bowiem ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej odpowiedzialność, spoczywa na członku zarządu (wyrok NSA w B. z 6.03.2003 r. SA (...)/03 POP (...) wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 30 stycznia 2018 r. I SA/Bd (...) Legalis Numer 1741267). Tym samym ciężar wykazania dwóch pierwszych przesłanek /pozytywnych/ ciąży na Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, natomiast ciężar dowodu przesłanki trzeciej - w zakresie istnienia okoliczności uwalniających od tej odpowiedzialności - spoczywa na odwołującym się.

W toku przedmiotowego postępowania bezspornym ostatecznie był fakt pełnienia wspornym okresie przez skarżących K. G. (1) i A. M. funkcji w zarządzie (...) Sp. z o.o. oraz fakt powstania zaległości składkowych za ten okres w wysokości łącznie 721.628,46 zł. Co do innej kwoty zadłużenia nie przedstawiono żadnych dowodów. Bezspornie też wnioskodawcy nie składali wniosku o otwarcie likwidacji oraz o ogłoszenie upadłości spółki.

Niemniej jednak odwołujący podnosili, że nie mogą ponosić osobistej odpowiedzialności za zobowiązania spółki, bowiem zgłoszenie przedmiotowego wniosku o likwidację czy upadłość nie było konieczne z uwagi na kondycję finansową spółki, nadto wywodzili iż w okresie prowadzenia egzekucji przez ZUS istniał majątek umożliwiający zaspokojenie organu w znacznej części a zatem nie sposób dojść do przekonania że egzekucja okazała się bezskuteczna nadto, że zachodzą przesłanki usprawiedliwiające przeniesienie na nich odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

Za zaległości podatkowe, składkowe spółki z ograniczeniem odpowiedzialności odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja przeciwko Spółce okaże się bezskuteczna, chyba, że członek zarządu wykazuje, że we właściwym czasie zgłoszono upadłość lub wszczęto postępowanie układowe, albo że nie zgłoszenie upadłości lub postępowania układowego, nastąpiły nie z jego winy, bądź wskaże on mienie z którego egzekucja jest możliwa (wyrok NSA w G. z 19.09.2003 r. (...)/Gd 56/01 - publ. www.nsa.gov.pl).

Ustalenie czy wniosek o ogłoszenie upadłości spółki lub o wszczęcie postępowania układowego był konieczny lub czy został zgłoszony w odpowiednim czasie wymaga uwzględnienia przepisów regulujących podstawy oraz terminy do

zgłoszenia takowych wniosków. Kwestie te normuje ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1520).

Zgodnie z dyspozycją art. 10 w brzmieniu obowiązującym w spornym okresie (od Dz.U. z 2012 r. poz. 1112 t.j. do Dz.U. z 2016 r. poz. 2171 t.j.) przesłanką ogłoszenia upadłości jest niewypłacalność dłużnika. Przepis art. 11 ust. 1 (również w tym brzmieniu) określający, kiedy istnieje niewypłacalność stanowiąca podstawę ogłoszenia upadłości stanowi, iż następuje to wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje swoich zobowiązań pieniężnych, które są wymagalne. Dotyczy to tak zobowiązań cywilnoprawnych, jak i publicznoprawnych. Przepis art. 11 ust. 2 reguluje drugą postać niewypłacalności. Zgodnie z tym przepisem obowiązującym w spornym okresie dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Od 1.01.2016 wskazany przepis został zmieniony i w ust. 1a. wskazano, że domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące. Natomiast w ust. 2 dłużnik będący osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, jest niewypłacalny także wtedy, gdy jego zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający dwadzieścia cztery miesiące.

Jednocześnie w świetle obowiązującego do dnia 1.01.2016 art. 12 ust 1-2 ustawy Sąd mógł oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekracza trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie przekraczała 10% wartości bilansowej przedsiębiorstwa dłużnika. Przepisu ust. 1 nie stosowało się, jeżeli niewykonanie zobowiązań ma charakter trwały albo gdy oddalenie wniosku może spowodować pokrzywdzenie wierzycieli.

Wobec takiej regulacji każda z dwóch przyczyn ogłoszenia upadłości ma samodzielny charakter, a to oznacza, że dysponujący sporym majątkiem dłużnik będzie uznany za upadłego, jeżeli zaprzestał w sposób trwały płacenia długów./tak postanowienie SN z dnia 19.12.2002 r, (...) 342/01 (...) - wyrok NSA (N) z dnia 18-05-2021/

Termin zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości określa art. 21 ust. 1 Prawa upadłościowego, zgodnie z którym dłużnik jest obowiązany zgłosić taki wniosek nie później niż w terminie trzydziestu dni, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości. Do dnia 1.01.2016 r. nie później niż w terminie dwóch tygodni.

Termin 14 dni od chwili stwierdzonej niewypłacalności, o której mowa w art. 11 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze jest terminem maksymalnym dla złożenia wniosku, liczoną od wystąpienia przyczyny uzasadniającej jego zgłoszenie. Rygor, o którym mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy, jest emanacją naczelnej zasady prawa upadłościowego (tj. ochrony praw wierzycieli) i jako taki powinien być interpretowany w świetle art. 116 Ordynacji podatkowej ściśle. / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 08-02-2022/

Dla stwierdzenia niewypłacalności dłużnika wystarczające jest ziszczenie się tylko jednej z dwóch podstaw (zaprzestanie wykonywania wymagalnych zobowiązań lub gdy zobowiązania przekroczą wartości majątku). W sytuacji zaś, kiedy wystąpi podstawa do ogłoszenia upadłości, dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła taka okoliczność, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, obowiązek ten spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami. Ponadto w art. 11 ust. 1 ustawy z 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze ustawodawca nie powiązał stanu niewypłacalności ze stanem majątku dłużnika, lecz z konkretnym zaniechaniem, zaprzestaniem płacenia długów.

/ (...) - wyrok NSA (N) z dnia 08-03-2022/

Sam fakt niedokonywania wpłat jest wystarczającą podstawą do uznania, że spółka nie regulowała wymagalnych zobowiązań. Dla określenia stanu niewypłacalności bez znaczenia bowiem jest przyczyna niewykonywania zobowiązań

oraz ilość wierzycieli. Niewypłacalność istnieje nie tylko wtedy, gdy dłużnik nie ma środków, lecz także wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje zobowiązań z innych przyczyn. Dla określenia, czy istnieją podstawy ogłoszenia upadłości, fundamentalne znaczenie ma wyłącznie ustalenie, czy dłużnik nie wykonuje tych zobowiązań, które są wymagalne. / wyrok NSA 2018.12.13 (...) LEX nr 2624488

(...) - wyrok NSA (N) z dnia 07-09-2021/.

Dla określenia, czy dłużnik jest niewypłacalny, nie ma znaczenia to, czy nie wykonuje wszystkich zobowiązań pieniężnych, czy tylko niektórych z nich. Nie ma też znaczenia wielkość niewykonanych przez dłużnika zobowiązań. Istnienie podstaw do ogłoszenia upadłości determinuje wyłącznie przesłanka niewykonania przez dłużnika wymagalnych zobowiązań. Z niewypłacalnością dłużnika, o której mowa w art. 10 i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe mamy również do czynienia, gdy dłużnik ten nie zaspakaja jednego tylko wierzyciela posiadającego znaczną wierzytelność. Przesłanka egzoneracyjna wymieniona w art. 116 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa odnosi się bowiem wyłącznie do zgłoszenia wniosku, a nie do skutku tego wniosku, jakim jest ogłoszenie upadłości. Wniosek należy złożyć wówczas, gdy zaistnieją przesłanki niewypłacalności dłużnika, określone w art. 10 i art. 11 Prawa Upadłościowego. Jeżeli zatem dłużnik nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań, powinien taki wniosek zawsze złożyć./ (...) 538/21 - wyrok NSA (N) z dnia 06-05-2022, (...) 138/21 - wyrok NSA (N) z dnia 30-11-2021/

Przyjęcie, że członek zarządu zwolniony jest z obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w sytuacji, gdy spółka zalega z płatnościami wyłącznie w odniesieniu do jednego wierzyciela, stawałoby w uprzywilejowanej pozycji tych członków zarządu, których spółki miałyby tylko jednego wierzyciela Skarb Państwa w stosunku do tych, których spółki miałyby co najmniej dwóch wierzycieli. Doszłoby do oczywistego nierównego traktowania członków zarządu (osób trzecich) w zależności od tego, ilu wierzycieli miały zarządzane przez nich spółki oraz do osłabienia funkcji gwarancyjnej odpowiedzialności osób trzecich. / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 07-09-2021/

Przy tym nie można odmówić członkowi zarządu prawa do podjęcia ryzyka i niezgłoszenia wniosku o upadłość mimo wystąpienia stosownych ku temu przesłanek ustawowych w sytuacji, gdy według jego oceny uda się opanować sytuację finansową i w konsekwencji spłacić całość zobowiązań. Jednak jeśli zarządzający spółką takie ryzyko podejmuje, to musi to czynić ze świadomością odpowiedzialności z tym związanej i liczyć się z tym, że w przypadku dokonania błędnej oceny sytuacji rodzącej w konsekwencji choćby częściową niemożność zaspokojenia długów przez spółkę, to sam będzie musiał ponieść subsydiarną odpowiedzialność finansową. /wyrok Wsa w Białymstoku 2019.02.13 I SA/Bk (...) LEX nr 2628128/

Właściwy czas do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości jest przesłanką obiektywną, ustalaną w oparciu o okoliczności faktyczne każdej sprawy. Dla jego określenia nie ma znaczenia subiektywne przekonanie członków zarządu /wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 marca 2011 r. I (...) 392/10, LEX nr 1079514/.

W zamiarze ustawodawcy od odpowiedzialności za zaległości podatkowe spółki uwalnia członka zarządu obiektywna i niezawiniona niemożność podjęcia działań wymienionych w tym przepisie, a nie świadome ich niepodjęcie, nawet jeśli w ocenie danego członka zarządu były racjonalne przyczyny takiej decyzji. /Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim 2018.12.06 I SA/Go (...) LEX nr 2602337/

Dokonując oceny, czy zgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło we "właściwym czasie" - art. 116 § 1 o.p. należy uznać, że powinno to nastąpić w takim momencie, aby zapewnić ochronę zagrożonych interesów wszystkich wierzycieli, aby po ogłoszeniu upadłości wszyscy wierzyciele mieli możliwość uzyskania równomiernego, chociaż tylko częściowego, zaspokojenia z majątku spółki. Przesłanka ta jest spełniona w szczególności wtedy, gdy członek zarządu po ustaleniu, że stan finansowy spółki uzasadnia złożenie wniosku o upadłość, niezwłocznie złoży taki wniosek. Brak winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość nie może natomiast polegać na nadziei na wpływy i zyski. Subiektywna ocena sytuacji majątkowej spółki nie świadczy o braku winy; brak winy może być odnoszony jedynie do wyjątkowych sytuacji, w których członek zarządu (prezes) nie ma wiedzy co do rzeczywistej sytuacji w zakresie płacenia zobowiązań przez

spółkę z uzasadnionych (obiektywnie) przyczyn i przy dołożeniu należytej staranności nie może tej wiedzy uzyskać albo podjąć stosownych działań /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r. sygn. II UK 265/10, LEX nr 844740/.

W ocenie Sądu wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wskazują, iż nieuzasadnionym jest twierdzenie skarżących, że w okresie pełnienia przez nich funkcji członka zarządu (...) Sp. z o.o. nie była niewypłacalna. Opinia biegłego z zakresu rachunkowości potwierdziła, iż w ujęciu płynnościowym w rozumieniu art.11 ust.1 ustawy prawo upadłościowe przesłanki do ogłoszenia upadłości wystąpiły już w 15.02. 2013 r. gdzie według wykazu nieuregulowanych zobowiązań wobec ZUS wskazano zaległości za zobowiązania i odsetki nieterminowej spłaty zobowiązań od stycznia 2013 r. wymagalnych od 15.02.2013 r. Zaległości te miały charakter trwały w rozumieniu art. 12 ustawy i w kolejnych miesiącach permanentnie powiększały saldo zobowiązań w zakresie składek.

Powyzsze było wystarczającą przesłanką do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez zarząd spółki (...) Sp. zo.o.. Brak zaś wskazanego wniosku stanowi podstawę do przypisania członkom zarządu odpowiedzialności za zobowiązania składkowe. Nieistotnym jest przy tym, iż poszerzona analiza wyników bilansowych za lata 2010-2014 wskazuje, na występowanie od 2010 r. do 2014 r. dodatnich kapitałów własnych, co oznacza że wartość ewidencyjna aktywów firmy była wyższa niż poziom jej zadłużenia wobec tego przesłanki do ogłoszenia upadłości w ujęciu zadłużeniowym w rozumieniu art. 11 ust 2 ustawy nie występowały. Bilansowo majątek spółki wystarczał na pokrycie jej zobowiązań

Sam fakt posiadania dodatnich kapitałów nie wpływa na treść formułowanych wniosków co do istnienia upadłości w ujęciu płynnościowym wobec istniejących zobowiązań wobec ZUS trwale i permanentnie nie regulowanych. Okoliczność płacenia składek bądź nie w terminie wynika z obiektywnej oceny na podstawie prowadzonej ewidencji. Z tego punktu widzenia nie ma znaczenia motywacja zaprzestania dokonywania na bieżąco zapłaty za należne zobowiązania. Ewentualny brak przesłanek do ogłoszenia upadłości po analizie kapitału i stanu majątkowego w kontekście zadłużeniowym w rozumieniu art. 11 ust.2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, nie zmienia więc faktu iż nie zmieniają się okoliczności spełnienia przesłanki do ogłoszenia upadłości w rozumieniu płynnościowym od 15.02.2013 r. Okoliczność ta stanowi natomiast samodzielną i wystarczającą przesłankę do złożenia wniosku o upadłość. Dzień 15.02.2013 r. stanowił zatem moment, od którego trwale zaprzestano regulowanie zobowiązań wobec ZUS, bo składka za styczeń jest należna do 15 lutego. Tym samym brak złożenia wniosku o upadłość we wskazanym okresie – licząc 14 dni od przeterminowania się zobowiązań obciąża zatem odwołujących którzy po objęciu funkcji w zarządzie spółki od 2014 r. nie przedsięwzięli żadnych kroków w tym zakresie, mimo że spoczywał na nich taki obowiązek. Jeszcze raz z całą stanowczością wskazać należy, że od wskazanego momentu spółka trwale zaprzestała spłaty zobowiązań względem ZUS mimo, iż posiadała wówczas kapitał pozwalający na pokrycie zadłużenia. (...) Sp. z o.o. nie wykonywała permanentnie wymagalnych zobowiązań względem ZUS, choć w świetle opinii biegłego miała taką możliwość. Twierdzenie, że nie istniały żadne przesłanki do ogłoszenia upadłości nie mogą zatem żadną miarą się ostać

W ocenie Sądu Okręgowego nieuprawnionymi są też sugestie skarżących jakoby – w świetle posiadania przez spółkę w spornym okresie do 2014 r. dodatnich kapitałów własnych, istniał majątek wystarczający na pokrycie zobowiązań. W kontekście powyższego odwołujący podnieśli, iż organ rentowy kierując egzekucję w tym okresie tylko do poszczególnych elementów majątku- wybiórczo tylko do rachunków bankowych z pominięciem innego majątku błędnie uznał, iż egzekucja zaległości za składki okazała się bezskuteczna.

W tym miejscu wskazać należy, iż bezskuteczność egzekucji jest wykazana, gdy egzekucja z majątku spółki w całości lub w części jest bezskuteczna. Uogólniając można stwierdzić, iż przesłankę bezskuteczności egzekucji można wykazać na podstawie każdego dowodu wykazującego, że spółka nie ma majątku, który pozawalałaby na zaspokojenie jej wierzyciela, który dochodzi swojej należności od członka zarządu Spółki.

Nie można bowiem, zdaniem Sądu Okręgowego, zmuszać organu rentowego do działań pozbawionych racjonalności, aby wszczął i prowadził wszelkiego rodzaju postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce, skoro wykazał on takie okoliczności, z których można wnioskować, że egzekucja z majątku spółki byłaby całkowicie lub w części bezskuteczna.

(por. wyrok Sądu Najwyższego z 26 czerwca 2003 VCKN 416/2001 OSNC 2004/7-8/poz.128 ,orzeczenie Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1937r. IC 1927/36 Zbiór Urzędowy 1938 nr 4 poz.184, Uchwała Sądu Najwyższego z 15 czerwca 1999r. III CZP 10/99 -Monitor Prawniczy 1999/11 str 42, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 października 1994r I ACr 470/94 Prawo Gospodarcze 1995 nr 6 strona 28 ; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 18 stycznia 1994r ACr 1024/93 - Przegląd Orzecnictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku 1994/2 strona 28; A.Szajkowski-Kodeks handlowy tom I s. 298 - komentarz- Wydawnictwo C.H.Beck/PWN Warszawa 1994; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 czerwca 2005r. VI ACa 231/2005)

Bezskuteczność egzekucji w całości lub w części, o której mowa w art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa oznacza stan, gdy wierzyciel podatkowy nie uzyskał zaspokojenia mimo przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego. Będzie to, więc działanie nie przynoszące pożądanych rezultatów. Tym samym, bezskuteczność egzekucji będzie miała miejsce, gdy skierowanie egzekucji do całego majątku podatnika, zastosowanie różnych sposobów egzekucji, nie dało wyniku w postaci zaspokojenia roszczenia podatkowego. Warunkiem uznania bezskuteczności egzekucji jest jej formalne przeprowadzenie, a także stwierdzenie bezskuteczności egzekucji na podstawie każdego prawnie dopuszczalnego dowodu. Jeżeli natomiast członek zarządu spółki poddaje w wątpliwość zakres egzekucji skierowanej do majątku spółki, ale sam nie wskazuje mienia, z którego zaspokojenie zaległości podatkowych byłoby możliwe, to zarzut ten nie może być uwzględniony. (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 października 2016 r., (...), opubl. L.).

Podkreślenia wymaga, iż mienie spółki, którego wskazanie zwalnia członka zarządu z odpowiedzialności za zaległości podatkowe spółki musi być realne i istnieć w dacie, gdy zostało wskazane. Okoliczności te powinien wykazać członek zarządu podając dane umożliwiające przeprowadzenie z tego mienia skutecznej egzekucji.(tak wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 stycznia 2012 r, (...) SA/Wa (...), Lex nr 1139384).

Należy przy tym nadmienić, że zgodnie z art. 116 § 1 o.p. do uznania egzekucji za bezskuteczną wystarczający jest choćby częściowy brak możliwości zaspokojenia wierzyciela. /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 kwietnia 2018 r. I (...) 984/16/.

Bezskuteczność egzekucji rozumiana być musi jako brak rezultatu w skuteczności czynności egzekucyjnych - bezskuteczność egzekucji ustala się na podstawie każdego prawnie dopuszczalnego dowodu. Postępowanie takie musi być wszczęte, jednak dla oceny, że egzekucja jest bezskuteczna nie musi zostać wydane formalne postanowienie o umorzeniu./Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. z dnia 19 kwietnia 2018 r. (...) SA/Łd 860/17 /.

Z istoty pojęcia bezskutecznej egzekucji w całości lub w części wynika, że może i powinno być odnoszone do całości majątku zobowiązanego (dłużnika), a nie tylko do konkretnej wierzytelności publicznoprawnej (cywilnoprawnej). Nie chodzi zatem o jakikolwiek majątek dłużnika niezależnie od jego wartości, lecz o majątek o takiej wartości, z którego co najmniej w znacznej części możliwe będzie uregulowanie zaległości. Przy ocenie tej przesłanki należy zrelatywizować wysokość zobowiązania do wartości wskazanego majątku, a następnie dokonać oceny stopnia zaspokojenia wierzytelności z tego majątku. /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 marca 2018 r. (...) 817/16/.

Rzeczą organu podatkowego jest wykazanie bezskuteczności egzekucji w dacie orzekania o odpowiedzialności członka zarządu za zaległości podatkowe spółki z o.o. (...) mienia, którym podatnik dysponował w przeszłości, ale aktualnie już nie jest w jego posiadaniu nie stanowi negatywnej przesłanki orzekania o odpowiedzialności członka zarządu./tak wyrok WSA w Białymstoku z dnia 18.08.2010 r, SA/Bk 223/10/

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawcy podnosząc, iż spółka posiadała dodatkowo kapitały własne, mienie na pokrycie zobowiązań sugerowali, iż gdyby organ rentowy terminowo i odpowiednio prowadził egzekucje z majątku spółki, uzyskałby zaspokojenie swych roszczeń.

Mając to na uwadze, należało rozważyć, czy po przeprowadzonym postępowaniu egzekucyjnym przeciwko spółce egzekucja w całości lub w części jest bezskuteczna, nadto kwestię istnienia mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi

zaspokojenie zaległości spółki w znacznej części, przez co należy rozumieć, że w ponad połowie należności. Wolą ustawodawcy było bowiem zagwarantowanie zaspokojenia należności względem Skarbu Państwa nie w dowolnej części, ale w stopniu znacznym. Znaczny stopień zaspokojenia należy wiązać z taką sytuacją, gdzie spłata należności wobec Skarbu Państwa doprowadzi do zapłaty przynajmniej połowy należności. /tak wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23.06.2009, (...) SA/GI (...)/.

W ocenie Sądu Okręgowego wbrew sugestiom wnioskodawców organ rentowy przesłankę bezskuteczności egzekucji niewątpliwie wykazał.

Znamiennym jest – a czego skarżący w ogóle nie zauważają - iż na dzień wydania zaskarżonej decyzji – 30.12.2020 r. – w drodze przeprowadzonego uprzednio postępowania egzekucyjnego uzyskanie środków pozwalających na pokrycie należności ZUS z tytułu składek okazało się niemożliwe. Podkreślić należy, iż ZUS za pośrednictwem US prowadził egzekucję w stosunku do spółki, nie tylko z rachunków bankowych lecz także w drodze realizacji zajęć innych wierzytelności pieniężnych (kontrahenci spółki), wpłat własnych zobowiązanego do organu egzekucyjnego, wpłat spółki do wierzyciela. Dalsze działania były nieskuteczne. Spółka ani wnioskodawcy nie wskazywali organom egzekucyjnym żadnego innego majątku, z którego można by uzyskać środki na pokrycie należności. Tym samym wbrew zapatrywaniom skarżących ZUS czynił starania zmierzające do zaspokojenia jego wierzytelności, które jednak z uwagi na brak mienia i majątku spółki pozwalającego na jego zaspokojenie okazały się bezskuteczne. Nieistotne jest przy tym, iż spółka do 2014 r. posiadała dodatnie kapitały własne, które mogły dać realne pokrycie dla dochodzonych zobowiązań.

Podnieść należy, iż instytucja przeniesienia zobowiązań składkowych wobec funduszu ubezpieczeń społecznych na osoby trzecie, nie została ustanowiona w celu ochrony dłużników, lecz w celu zabezpieczenia należności organu ubezpieczeń społecznych, który w zamiarze odzyskania należności wskazuje na bezskuteczność egzekucji skierowanej do znanych lub ujawnionych mu w postępowaniu egzekucyjnym składników majątku dłużnej spółki. Dlatego też, ocena działań wierzyciela musi być dokonywana z punktu widzenia celu instytucji ustanowionej do ochrony należności składkowych. Skutkiem czego, członek zarządu spółki wiedząc, że organ rentowy wszczął postępowanie egzekucyjne winien wykazać się aktywnością w regulowaniu należności, tym bardziej, jeżeli twierdzi, iż w tym okresie była możliwość zaspokojenia zadłużenia ze składników majątku i wierzytelności. Trudno, oceniając spełnienie przesłanki bezskuteczności, oczekiwać od organu rentowego by w tym zakresie czynił więcej, niż mogłaby uczynić sama spółka, czy też członek zarządu. /wyrok s.apel. w Łodzi 2018.09.07 III AUa 1293/17 LEX nr 2612058/. Jak podniesiono organ rentowy prowadząc wszechstronną egzekucję, bezskutecznie usiłował wyegzekwować całość należności o czym wobec wszczętej egzekucji członkowie zarządu dłużnika winni wiedzieć. Z resztą spółka, gdy miała taką możliwość dokonywała wpłat własnych na pokrycie zadłużenia trudno więc uznać, że celowo nie dokonała spłaty zobowiązań dysponując realnym majątkiem. Tym samym argument o rzekomym posiadaniu określonych środków finansowych nie zwalnia wnioskodawców z odpowiedzialności.

Zdaniem Sądu nie można uznać też, że wnioskodawcy w procesie wskazali mienie spółki, z którego egzekucja umożliwiła zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Odnosząc się do powyższego podnieść należy, że mienie spółki wykazywane przez członka zarządu zwalnia go od odpowiedzialności tylko wtedy, gdy jest to mienie konkretne, rzeczywiście istniejące, nadające się do efektywnej egzekucji. Mienie to musi charakteryzować się odpowiednimi właściwościami, aby egzekucja z niego była realna do przeprowadzenia i skutkująca zaspokojeniem wierzyciela. Tylko realnie istniejące mienie, dokładnie zidentyfikowane i istniejące w momencie, w którym toczy się postępowanie dotyczące przeniesienia odpowiedzialności, wypełnia przesłankę zwalniającą członka zarządu od odpowiedzialności z art. 116 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej./ (...) 195/21 - wyrok NSA (N) z dnia 27-10-2021/ Wskazanie mienia spółki, o którym mowa w art. 116 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej powinno nastąpić poprzez wskazanie konkretnego składnika majątkowego, miejsca, w którym się znajduje, oraz tytułu własności przysługującego spółce./ (...) 219/21 - wyrok NSA (N) z dnia 22-09-2021/. Mienie spółki, aby skutecznie ochronić od odpowiedzialności członka jej zarządu musi istnieć i być wskazane w momencie, w którym toczy się postępowanie w kwestii przedmiotowej odpowiedzialności, a perspektywa czasowa uzyskania zaspokojenia z tego

mienia zaległości podatkowych nie może być odległa, ale w chwili pozostającej w bliskości z ujawnieniem wcześniej nieznanego majątku. / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 01-06-2021/ W ustawowo określonej przesłance dotyczącej mienia chodzi o takie jego składniki które są niesporne, a nie mienie jedynie potencjalne. / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 27-04-2021/

W ocenie Sądu powołanie się przez wnioskodawców na fakt posiadania przez spółkę mienia powyższych wymogów nie spełnia. Żaden konkretny majątek czy też wierzytelności pozwalające na pokrycie zadłużenia z tytułu składek w znacznym stopniu nie został w procesie wskazany. Podnoszony przez skarżących możliwy znaczny stopień zaspokojenia roszczeń przez organ rentowy jest zatem fikcją. W konsekwencji o tą właśnie podstawę brak możliwości uznania, iż wnioskodawcy jako członkowie zarządu spółki (...) Sp. z o.o. nie odpowiadają osobiście za jej zobowiązania z tytułu składek powstałe w okresie sprawowania przez nich w funkcji w zarządzie.

Nieuprawnionym jest też twierdzenie iż zaskarżona decyzja z dnia 30.12.2020 zmieniona decyzją z dnia 24.02.2021 r. jest nieprawidłowa, bowiem skarżone decyzje o przeniesieniu odpowiedzialności solidarnej na wnioskodawców za zobowiązania składkowe płatnika w zakresie należności objętych okresem od 12.2014 do 11.2015 zostały wydane po upływie terminu wynikającego z art. 118 § 1 OP w zw. za art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych tj po upływie 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość płatnika.

W myśl art. 118 § 1. Ustawy ordynacja podatkowa nie można wydać decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat, a w przypadku, o którym mowa:

- 1)w art. 117b § 1 - jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym miała miejsce dostawa towarów, upłynęły 3 lata;
- 2)w art. 117c - jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym upływa 6-miesięczny okres od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, upłynęły 3 lata.

W świetle powyższego czym innym jest zarzut przedawnienia obowiązku, a czym innym zarzut przekroczenia terminu do orzekania o odpowiedzialności osób trzecich, określony w art. 118 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Zarzut wydania decyzji z naruszeniem tego przepisu strona może podnosić tylko w odwołaniu od decyzji. W przepisie tym przedawnienie powiązane z wydaniem, a nie doręczeniem decyzji. /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 grudnia 2022 r., (...)/

Określony w art. 118 § 1 Ordynacji podatkowej termin przedawnienia prawa do wydawania decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jako określający czas, w którym może dojść do ukształtowania przez organ podatkowy podatkowoprawnego stosunku odpowiedzialności osoby trzeciej, ma charakter terminu materialnego, co czyni ten przepis również przepisem prawa materialnego. Początek biegu terminu, o którym mowa w analizowanym przepisie, powiązane z datą powstania zaległości podatkowej w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy. Biegnie on zatem od końca roku kalendarzowego, w którym to zdarzenie miało miejsce, i trwa nieprzerwanie aż do upływu 5 lat. Zatem w tym przypadku końcem terminu do wydania decyzji o odpowiedzialności osób trzecich będzie ostatni dzień grudnia 5. roku po roku, w którym powstała zaległość podatkowa. /Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. z dnia 2 grudnia 2022 r.I SA/Łd 355/22/

W ocenie sądu na gruncie rozpoznawanej sprawy termin przedawnienia prawa do wydawania decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej w stosunku do należności za okres 12.2014 do 11. 2015 r. wobec wydania pierwotnej decyzji (...).12.2020 nie upłynął. Zauważyć należy, iż wskazany termin liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa. We wskazanym przedziale w świetle wskazanego przepisu zaległość podatkowa w stosunku do składki za grudzień 2014 powstaje z końcem roku 2015, bo składka za grudzień 2014 wymagalna jest w styczniu 2015, natomiast zaległość podatkowa z stosunku do składki za listopad 2015 powstaje również z końcem roku 2015, bo składka za listopad 2015 wymagalna jest w grudniu 2015. Mając powyższe na uwadze oraz okoliczność iż decyzję o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania spółki na wnioskodawców za wskazane zobowiązania składkowe wydano 30.12.2020 r. a zatem w przedostatnim dniu grudnia 5. roku po roku, w którym

powstała zaległość podatkowa, termin o którym mowa w art. 118 OP w niniejszej sprawie nie upłynął. Wpływu na powyższą ocenę nie ma też okoliczność, iż decyzję z dnia 30.12.2020 r. zmieniono decyzją z dnia 24.02.2021 r. Powyższa zmiana nie poszerzała bowiem zakresu odpowiedzialności jaki pierwotnie nałożono na wnioskodawców, a jedynie wskazywała solidarny charakter zobowiązań za 12.2014 r.

Reasumując słuszne jest stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, iż zachodzą podstawy do obciążania K. G. (1) i A. M. odpowiedzialnością za zaległe składki stosownie do art. 116 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 265), mając na względzie wysokość należności K. G. i solidarną odpowiedzialności obu wnioskodawców i w zw. z § 2 pkt. 7 tego rozporządzenia w stosunku do A. M. biorąc pod uwagę wartość zgłoszonych roszczeń.